

[Ninn-Hansen]

opgaver, den har. Jeg mener ikke, lejligheden i dag er til at gå ind på dette. Jeg tror, at de allerfleste af os kan være enige om og har arbejdet for gennem mange år, at idrætten skal have disse vilkår, og vi er parat til, hvis der er problemer for idrætten, så den ikke er i stand til fuldt ud at løse opgaverne i forhold til ungdommen, at forhandle om at forbedre dette.

Nej, det, det drejer sig om, er noget ganske andet. Det er, om Danmark officielt i en situation, hvor de olympiske lege holdes i et krigsførende land, der kan anvende denne lejlighed til propaganda over for egne og andre borgere i verden, skal deltage.

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for hans holdning den 1. maj. Den 1. maj udeblev den danske ambassadør i Moskva fra 1. maj-arrangementet. Jeg går ud fra, at grunden ikke er den, at en socialdemokratisk udenrigsminister har direkte indvendinger mod 1. maj-arrangementet; det ville i hvert fald undre mig, hvis det var tilfældet. Det var en politisk tilkendegivelse, der var ganske og aldeles rigtig i situationen. Man kan sige, at det er ingen stor ting, om man på Den Røde Plads får øje på den danske ambassadør; der er jo andre, der står mere i skudlinjen. Men det er dog en tilkendegivelse, som jeg synes er rigtig, og som var på linje med, hvad man gjorde andre steder.

Jeg synes, at det ikke mindst på baggrund af dette må være svært for udenrigsministeren at tænke på, at det danske flag og den danske nationalsang skal optræde ved et sovjetrussisk propagandastævne i juli. Jeg mener ikke, der er nogen sammenhæng i det.

En af de mest forudseende, ja, vel det mest fremsynede medlem, der nogen sinde har været i dette ting, sagde i 1936, at vi skulle blive væk fra Berlin. Han havde ikke tilslutning i sit eget parti, det konservative folkeparti, han havde vel ikke tilslutning hos nogen, i hvert fald har det kun været ganske få, i folketinget og heller ikke i befolkningen. Der gik ikke mange år, så sagde alle: hvor havde han dog ret, Christmas Møller, hvor var det rigtigt af ham, at han dengang som den eneste advarede imod at være deltager i noget, der kun kunne blive til en støtte til nazismen, en støtte til dette, at man skulle overse, hvad der faktisk foregik i Nazityskland. Han var forudseende, andre var det ikke. De af os, vel ikke mange, der kan hu-

ske situationen, synes måske egentlig, det var noget underligt noget, at man ved en så stor idrætsbegivenhed kom med en sådan tanke, at vi ikke skulle deltage; vi havde endda nogle svømmepiger, som vi dengang gerne ville have skulle deltage. Men han havde ret.

Nu kan kulturministeren selvfølgelig sige, at det ikke er nødvendigt for kulturministeren at lære af historien; kulturministeren kan nok selv opfatte, hvordan tingene skal lægges til rette ud fra egne meninger og synspunkter. Jeg tror bare, det er uklogt af os, hvis vi overser historien. Jeg tror, det er forkert af os, hvis vi ikke er opmærksomme på, hvad dette kan føre til.

Jeg ved ikke, hvor mange russiske aviser der har omtalt det nederlag, som Sovjetunionen fik ved afstemningen i FN, da man vendte sig mod Afghanistaninvasionen. Jeg tvivler på, at de har skrevet noget om det. Men en udebliven fra en olympiade kan ikke skjules for Sovjetunionens befolkning. Det vil have den virkning, der var hensigten med at boykotte olympiaden, nemlig at man gør alle opmærksomme på, at det, der er sket i Afghanistan, er noget, man ikke vil finde sig i.

Hvorfor ikke lære af historien? Hvorfor ikke lære af denne, at der er noget, vi ikke bør medvirke til, fordi vi kommer til at støtte nogle, hvis handlinger vi ikke synes om?

Vil det være noget ekstraordinært at gribe ind? Hr. Arne Christiansen har lige gjort opmærksom på, at der tidligere er aflyst en olympiade, fordi det pågældende land var krigsførende. Kan ministeren nævne nogen olympiade, der har fundet sted i et krigsførende land? Ministeren må undskylde; det er igen historien, men jeg tillader mig altså også at interessere mig for, hvad der historisk er sket.

Ministerens siger i sin tale, at kun en helt ekstraordinær situation efter regeringens opfattelse kunne føre til en officiel reaktion over for idrætsorganisationerne. Ja men var ministeren da ikke knyttet til udenrigsministeriet, da regeringen kom med henstillinger, ikke om ikke at deltage i et sådant propagandaarrangement, men henstillinger om ikke at have idrætsligt samkvem med unge mennesker i et bestemt andet land? Hvorfor var det en mere ekstraordinær situation? Hvorfor var det en mere ekstraordinær situation, da tidligere statsminister Krag advarede – eller